

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii contabilității nr. 82/1991

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii contabilității nr. 82/1991**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.38 din 22.02.2021 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D 95/22.02.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. În ceea ce privește motivarea situației extraordinare și a urgenței reglementării, apreciem că aceasta trebuie îmbunătățită prin Nota de fundamentare și preambul, astfel încât să rezulte **explicit** necesitatea recurgerii la calea delegării legislative prevăzute la art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată.

Potrivit dispozițiilor constituționale mai sus menționate, la emiterea unei ordonanțe de urgență, Guvernul trebuie să aibă în vedere existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar **urgența să fie motivată corespunzător**.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Amintim, în acest context, Decizia Curții Constituționale nr. 214/2020, prin care s-a statuat că „*pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.*” (Decizia nr.1008/2009). Totodată, „*Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei "a căror reglementare nu poate fi amânată. (...) Pentru a fi pe deplin respectate exigențele art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că nu exista vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative”* (Decizia nr.919/2011).

Precizăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței și a situației extraordinare reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

4. Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, “*Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I*”.

În acest context, precizăm că, prin art. V alin. (1) din proiect, se instituie unele derogări de la norma juridică mai sus amintită.

5. Amintim faptul că, prin dispozițiile introduse, pot fi generate unele influențe asupra execuției bugetului de stat, devenind incidente, în acest caz, prevederile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligativitatea întocmirii și a prezentării fișei financiare, aspect învederat și de Ministerul Justiției, prin pct. 6 din adresa nr. 3/11850/17.02.2021.

6. Semnalăm lipsa, în varianta comunicată Consiliului Legislativ, a avizului Consiliului Economic și Social, precum și a punctului de vedere al Consiliului Concurenței, solicitat în legătură cu art. III din proiect.

7. La **preambul**, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) la **primul paragraf**, pentru respectarea prevederilor art. 37 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora exprimarea prin abrevieri se poate realiza numai prin explicitare în text, la prima folosire, abrevierea „UE” trebuie înlocuită cu sintagma „Uniunii Europene”;

b) la **paragraful al doilea**, semnalăm că trimiterea la anexa I și II este imprecisă, fiind necesară completarea acesteia cu actul avut în vedere; observația este valabilă pentru toate situațiile similare;

c) la **paragraful al șaselea din preambul**, pentru un spor de rigoare normativă, propunem introducerea formulării „data de” înaintea datei calendaristice invocate;

d) la **paragraful al treisprezecelea**, pentru considerente legate de necesitatea asigurării unei mai bune structurări a textului, în acord cu normele de tehnică legislativă, recomandăm ca elementele enumerării să fie marcate cu litere mici ale alfabetului, urmate de o paranteză rotundă, în locul liniuțelor.

8. La art. I, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) la **partea introductivă**, pentru redarea corectă a intervențiilor propuse prin proiect, sintagma „se modifică” se va înlocui cu sintagma „se modifică și se completează”;

b) la **pct. 5**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, intervenția propusă se va realiza asupra întregului alineat, și nu a tezei; ca urmare, partea dispozitivă va avea următoarea formulare:

„5. La articolul 107 alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda textul integral al alin. (5).

c) la **pct. 10 al art. I**, **teza finală a părții dispozitive a textului propus pentru articolul 220⁶ alineatul (2¹)**, pentru unitate terminologică, cuvântul „datorată” din sintagma „datorată potrivit legii” se va înlocui cu expresia „care se datorează”;

d) la **pct. 13**, cu referire la art. 282 alin. (5) teza finală din actul normativ de bază, pentru suplețea textului, propunem înlocuirea exprimării „Radierea (...) se operează de organele fiscale” cu formularea „Radierea (...) se realizează de organele fiscale”;

e) pentru respectarea uzanțelor normative, recomandăm ca **partea dispozitivă a pct. 14 al art. I** să fie disjunctă în trei intervenții distincte, respectiv „14”, „15” și „16”, după cum urmează:

„14. La articolul 324, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„15. La articolul 324, alineatul (14), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„16. La articolul 324, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Drept urmare, este necesară revederea normelor de trimitere de la art. V alin. (1) lit. b), în sensul ca trimiterea să se facă la „prevederile art. I pct. 11 – 16”.

9. La **art. II**, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) la **partea dispozitivă a pct. 6**, pentru rigoarea redactării, expresia „alineatul (2¹)” va fi redată sub forma „**alin. (2¹)**”.

Observația este valabilă în mod corespunzător și la **partea dispozitivă a pct. 9**.

b) la **partea dispozitivă a pct. 13**, pentru corectitudinea redactării, sintagma „**articolele 37¹ și 37²**” va fi redată astfel „**art. 37¹ și 37²**”;

c) la **partea dispozitivă a pct. 15**, pentru rigoarea redactării, expresia „litera e¹)” va fi redată astfel : „**lit. e¹)**”.

10. La **art. V alin. (1)**, pentru asigurarea previzibilității și clarității normei, propunem completarea textului, în sensul invocării art. 4 **alin. (1)** din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

La **lit. a)**, recomandăm reformularea textului întrucât norma juridică referitoare la aplicarea unor prevederi trebuie să se raporteze la o dată calendaristică determinată sau determinabilă.

În legătură cu **alin. (2)**, precizăm că, potrivit art.4 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile **intră în vigoare** la 30 de zile de la data publicării, iar în cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

Întrucât **art.V alin.(2)** din proiect stabilește doar data de la care se aplică dispozițiile **art.II pct.14 - 18**, rezultă că respectivele intervenții legislative **intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ordonanței de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I**, potrivit reglementării generale cuprinse în art.4 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

Având în vedere că o normă nu poate produce efecte juridice decât după intrarea sa în vigoare, precizăm că emiterea ordinelor prevăzute la art.42 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, astfel cum această dispoziție a fost modificată potrivit art.II pct.18 din proiect, nu poate fi realizată „în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, așa cum se prevede la art.V alin.(3), întrucât ordonanța de urgență intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pentru corectitudinea reglementării,

momentul de la care începe să curgă respectivul termen trebuie stabilit **de la intrarea în vigoare a dispozițiilor art.II pct.18** (și nu de la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență a Guvernului).

Pentru un spor de claritate a reglementării, sugerăm ca **art.V alin.(2)** să prevadă în mod expres atât momentul intrării în vigoare a dispozițiilor art.II pct.14 - 18 (care urmează a fi stabilit potrivit dispozițiilor art.4 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001), cât și momentul de la care aceste intervenții legislative devin aplicabile.

Pe cale de consecință, **alin.(3) al art.V** ar urma să se raporteze la data intrării în vigoare a dispozițiilor art.II pct.18, astfel cum acesta este stabilită la art.V alin.(2), și nu la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

În plus, precizăm că, pentru rigoare normativă, **art.V alin.(3)** trebuie să se refere la „ordinele prevăzute la art.42 alin.(4) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

11. Având în vedere amploarea intervențiilor legislative aduse celor doua acte normative de bază, în conformitate cu prevederile at.70 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „*actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare*”, propunem inserarea, în finalul actului supus avizării, a unui articol distinct, **art.VI**, al cărui conținut să prevadă dispoziția de republicare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezentul proiect.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București

Nr. 63/22.02.2021